

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 004180 19 Кж 3
Бања Лука, 02.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Смиљане Мрша, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., због кривичног дјела убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске и удруживање ради вршења кривичних дјела из члана 365. став 4. у вези са ставом 1. и 3. истог закона, одлучујући о жалбама њихових бранилаца, изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004180 19 Кв 13 од 17.09.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе бранилаца осумњичених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004180 19 Кв 13 од 17.09.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 14 0 К 004180 19 Кв 13 од 17.09.2019. године, продужен је притвор против осумњичених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., за још 3 (три) мјесеца, који се Наредбом о спровођењу истраге Окружног тужилаштва у Источном Сарајеву Подручна канцеларија у Власеници број Т17 2 КТ 0003186 19 од 03.06.2019. године и Наредбом о проширању истраге од 19.07.2019. године, терете да су починили кривична дјела убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и удруживање ради вршења кривичних дјела из члана 365. став 4. у вези са ставом 1. и 3. истог закона. Притвор је у односу на осумњиченог М.М. продужен из притворских разлога предвиђених одредбом члана 197. став 1. тачке а), б), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), у односу на осумњиченог С.Р. из разлога из члана 197. став 1. тачке а), б) и г), у односу на осумњиченог С.Г. из разлога из члана 197. став 1. тачке б), в) и г), у односу на осумњичене Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О. из разлога из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Против овог рјешења благовремено су жалбе изјавили браниоци осумњичених.

Бранилац осумњиченог М.М., адвокат И.Б. из С., рјешење побија због „погрешне примјене Закона“, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и умјесто притвора, осумњиченом одреде мјере забране и то кућни притвор или да се умјесто за три мјесеца, притвор продужи за два мјесеца.

Бранилац осумњиченог С.Р., адвокат А.М. из П., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора и осумњичени пусти на слободу или да се истом, умјесто притвора, одреде мјере забране из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац осумњиченог С.Г., адвокат П.П. из З., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и „незаконитости рјешења“, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако што ће се осумњичени одмах пустити на слободу, или евентуално, да му се одреде мјере забране из члана 184. и 185. ЗКП РС.

Бранилац осумњиченог Н.П., адвокат Р.Г. из В., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусти на слободу или да се истом одреде мјере забране или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном вијећу на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог М.К., адвокат Ј.Д.Г. из З., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и повреде члана 5. став 1. тачка ц) Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: ЕКЉП), са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако што ће се одредити пуштање на слободу осумњиченог или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном вијећу на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог Г.Ч., адвокат Ж.Р. из И.С., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, осумњиченом укине притвор и исти пусти да се брани са слободе.

Бранилац осумњиченог Н.О., адвокат Д.К. из З., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и притвор укине или да се рјешење у односу на овог осумњиченог укине и предмет врати првостепеном вијећу на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Детаљном анализом побијаног рјешења у вези са жалбеним наводима, ово вијеће није нашло битне повреде одредаба кривичног поступка на које се тим жалбама указује.

Тако су неосновани жалбени приговори да је повређено право на одбрану осумњичених, због чињенице да нису упознати са исказом свједока оштећеног С.В. и да им исти није достављен. Наиме, не постоји обавеза достављања исказа саслушаних свједока браниоцима и осумњиченим, већ им се мора омогућити да у тај доказ изврше увид. Према стању списа не може се закључити да им је то право ускраћено, већ да им је само у складу са законом, због интереса истраге, ограничен увид у дио тог записника и то страна 6.

Што се тиче приговора браниоца осумњиченог Н.О. да му је повријеђено право на одбрану и да је записник о његовом испитивању незаконит доказ, ни овај приговор нема основа, јер према стању списа, не прозилази да је исказ који је овај осумњичени дао на записнику о његовом испитивању у ПС В. од 03.06.2019. године, изнуђен. Осим тога, навод из жалбе браниоца овог осумњиченог да се тај записник неће моћи користити као доказ на главном претресу, због чињенице да је исказ дат без присуства браниоца је за сада ирелевантан, јер у овој фази поступка, тај записник се може користити као доказ, без обзира што је дат без присуства браниоца.

Надаље, супротно жалбеним приговорима бранилаца осумњичених, ово вијеће налази да су у побијаном рјешењу дати разлози о свим одлучним чињеницама, односно о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. КЗ РС, као и разлози о постојању успостављених притворских разлога за сваког осумњиченог, ради чега су неприхватљиви приговори жалби засновани на тврдњи да је првостепено рјешење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Исто тако, није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС, јер супротно жалбеним наводима, побијано рјешење је у довољној мјери за ову фазу поступка, извршило оцјену доказа из којих је утврдило да и даље постоји основана сумња да су осумњичени починили кривично дјело убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. КЗ РС.

Обзиром да се према наводима из жалбе браниоца осумњиченог М.К., повреду права из члана 5. став 1. тачка ц) ЕКЉП, везују за битне повреде одредаба кривичног поступка, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право на слободу и сигурност овог осумњиченог.

Првостепено вијеће је цијенило све доказе за сваког осумњиченог сходно његовој улози у извршењу кривичног дјела, која се у овој фази кривичног поступка може и треба цијенити и образложити. Дати разлози, како о основаној сумњи, тако и о притворским разлозима су довољно конкретизовани, одређени и јасни, исте их као такве прихвата и ово вијеће, па се жалиоци упућују на те разлоге.

Наиме, постојање основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело за које се терете, утврђена је приликом доношења рјешења о одређивању, а и продужењу притвора од стране Окружног суда у Источном Сарајеву. На та ранија рјешења се позива и побијано рјешење и у истима детаљно су изнесени докази, извршена је њихова анализа и оцјена. Имајући у виду исказе осумњичених које су у тим рјешењима изложени и анализирани, те имајући у виду исказе свједока поименично побројани у образложењу побијаног рјешења, затим исказ осумњиченог Н.О. и оштећеног С.В., као и Извјештај о извршеној оперативно криминалистичкој анализи телекомуникацијског саобраћаја оствареног између осумњичених, сачињен од МУП РС, Управа ... Б.Л. број 02/1-230-1825/19 од 11.7.2019. године, Извјештај о вјештачењу Министарства ..., Агенција за ... - Одсјек за ... број 14-3-1-04-1-376-4/19 од 15.8.2019. године, те налаз и мишљење о вјештачењу тјелесних повреда оштећеног С.В., и по оцјени овог вијећа, постоји довољан квантум увјерљивих и чврстих доказа о тој сумњи, а детаљно одређивање сваке радње појединог осумњиченог је ствар даљег тока истраге и у овој фази њихове радње су сасвим довољно и поуздано утврђене и квалификоване. Разлоге које о томе даје првостепено вијеће, прихвата и ово вијеће као ваљане, ради чега су без основа приговори жалби бранилаца којима се указује да нема основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело убиства из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. КЗ РС, чиме се сугерише и да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Што се тиче опасности од бјекства осумњичених М.М. и С.Р., првостепено вијеће правилно доводи у везу њихово двојно држављанство са чињеницом организованог и брзог бјекства са лица мјеста и скривања по извршењу кривичног дјела, као и са тежином дјела, са аспекта законом прописане казне (најмање 5 година). С тога су и испуњени услови да им се притвор продужи из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Осуђиваност осумњичених М.М. и С.Г. за истоврсна кривична дјела у повезаности са околностима и начином извршења дјела за која се истрага спроводи, сасвим је довољан основ да им се притвор продужи из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. То побијано рјешење правилно цијени, анализира и закључује, због чега су жалбе њихових бранилаца са својим аргументима, без основа.

Околност да сви осумњичени, нису испитани (у односу на осумњиченог С.Ј. је расписана међународна потјерница), у повезаности са осталим околностима, првенствено да је један од саучесника, приликом бјекства са лица мјеста, упутио пријетње присутнима, како то потврђују свједоци Ж.С. и Д.С. и тиме већ несумњиво, утицао на њихово исказивање о дјелу („да ништа нису видјели“), као и чињеница да још није пронађено средство повређивања оштећеног, правилно је цијењено као нарочита околност која указује на колузиону опасности и постојање разлога из члана 197. став 1. тачке б) ЗКП РС за продужење притвора према свим осумњиченим. Ово је првостепено вијеће правилно цијенило и извело такав закључак, па је другачије становиште жалби неосновано.

Исто тако, у побијаном рјешењу је дато детаљно и ваљано образложење и за постојање посебних приворских разлога из члана 197. став 1. тачке г) ЗКП РС за све осумњичене, кроз оцјену тежине кривичног дјела, преко висине

запријећене казне и тежине посљедице, као и других околности које се односе на начин извршења кривичног дјела, а у вези са чињеницом да је дјело извршено на јавном мјесту, испред парохиског дома гдје се очекује поштовање самог мјеста на коме се налазе, као и то да се ради о малој локалној средини у којој би, због оваквог начина извршења и тежине посљедица, њихово појављивање, дакле пуштање на слободу, резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Све наведене и образложене околности, за конкретну ситуацију, у погледу постојања стварне пријетње нарушавања јавног реда, као основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, односе се на конкретне радње и догађаје у времену релевантном за продужење притвора, које, и по оцјени овог вијећа, потврђују правилност закључка о нужности даље мјере притвора по наведеном притворском основу.

У коначности, жалбама се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеним притворским разлозима и могућност изрицања мјера забране.

Из наведених разлога жалбе бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић